

hulde aan de Hr KESTELOOT

een
knap
Oostends
magistraat

Begin februari had in het bestuursgebouw van de stedelijke vismijn, een zeer gemoedelijke bijeenkomst plaats van de leden van de Beheerraad van de «Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisserij.»

Gemoedelijk inderdaad, omdat er de taal van het hart, van de oprechtheid, van wederzijdse waardering gesproken werd.

In de eerste plaats werd het bijzonder ereteken, eerste klas, overhandigd aan «Bertje» Degrijze, terwijl het bijzonder ereteken, tweede klas, op de borst werd gespeld van dhrn Carlier en Camiel Menu.

Voorzitter Kesteloot huldigde in voorname, stijlvolle trant — die in hem de edele mens kentekent — de drie gedecoreerden, doch naderhand werd het woord nog genomen door dhr Willem Verstraete, namens de Beheerraad en door dhr Georges Van Oost, griffier van de Gemeenschappelijke Kas, ten einde dhr Kesteloot zelf te huldigen, wegens zijn tienjarig voorzitterschap.

Herinneringen...

Natuurlijk ontbraken de traditionele cadeautjes niet : zo werd dhr Kesteloot — honny soit qui mal y pense ! — in het bezit gesteld van een mooi uurwerk, waarbij dhr Kesteloot lachend liet opmerken, dat hij dit geschenk ten zeerste apprecieerde, maar dat hij tijdens zijn tien jaar voorzitterschap toch nooit te laat... was gekomen !

En namens het personeel van de Kas werd dan maar liefst een prachtige plant overhandigd.

Dhr Van Oost herinnerde tevens aan de verdiensten van de vorige voorzitters : dhrn Alfons Elleboudt, Dezuttere, Devestele en Bauwens.

Tijdens zijn dankwoord, achtte dhr Kesteloot zich bijzonder gelukkig, dat de Gemeenschappelijke Kas boven en buiten alle politieke druk is komen te staan, wat aan haar werking een sereen en voortreffelijk peil weet te geven.

Doch treffend was ook de toespraak van dhr Willem Verstraete, die in alle eenvoud, hulde bracht aan dhr Kesteloot op de volgende wijze :

Mijnheer de Voorzitter,

U komt zoëven aan onze vroegere konfrater en goede vriend Mr. Degrijze, gewezen lid van de Raad van Beheer der G.K.Z., het Voorzorgsereteken 1ste klas te overhandigen. Niettegenstaande de Mr. Degrijze nu geen lid meer is van onze Raad, is hij voor

ons allen een goede vriend gebleven, van wie wij allen een aangename herinnering zullen bewaren.

U hebt tevens, Mijnheer de Voorzitter, het Voorzorgsereteken overhandigd aan twee verdienstelijke leden van onze Raad, de Heer Carlier, vertegenwoordiger van de Minister in de raad en de Heer Menu, vertegenwoordiger der reders. Waarlijk, het kon moeilijk beter passen ! De drie vertegenwoordigende takken in de raad zijn door de vereremerkten vertegenwoordigd, namelijk de ambtenaar in de persoon van de Heer Carlier, de reders in de persoon van de Heer Menu en de werknemers in de persoon van de Heer Degrijze. Wij kunnen ons slechts verheugen over deze gelukkige toevalligheid, en bij de gelukwensen die U de vereremerkten in uw persoonlijke naam en in naam van de raad hebt aangeboden, hebben wij niets anders toe te voegen dan de wens dat ze lang hun ereteken zouden mogen dragen. Voor de Heren Carlier en Menu ten minste nog zo lang, dat hun ook het ereteken 1ste klas zou kunnen overhandigd worden door dezelfde Heer Voorzitter die dit op vandaag heeft gedaan !

x x x

Maar dit alles, Mijnheer de Voorzitter, is er nog iets waarop we vandaag speciaal de aandacht zouden willen trekken, en dit in naam van de leden van de Raad van Beheer, het kollege van kommissarissen en het personeel.

Vooraf moeten de leden van de Raad zich bij U verontschuldigen omdat ze, ongewild oorzaak waren dat U, zo hebben we ten minste toch gemeend, een zeker wantrouwen begon te koesteren over bepaalde handelingen van de leden.

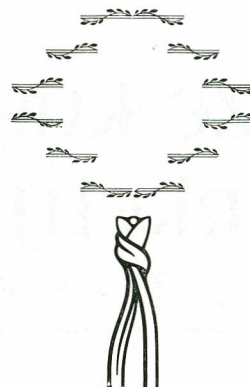
We willen dit nader toelichten. Toen U, na de vergadering van de Raad in november laatstleden dit gebouw verliet, stonden enkele leden beneden aan de deur nog wat na te praten. U liet zich dan ontvallen : «men zou gaan denken dat hier gekompleteerd wordt». Enkele leden waren hierover ten zeerste verontrust !

Moesten wij nu zeggen dat we daar erg mee gewrongen zaten, dan zou ik de waarheid geweld aan doen, maar we zouden toch niet graag zien dat onze Voorzitter, door onze schuld zou geneigd zijn argwaan te koesteren tegenover de leden van de raad van beheer.

We moeten hieraan toevoegen dat we de redenen tot vermoedens nog versterkten na de vergadering van december.

We zijn allen gewoonlijk zeer gehaast om na de vergadering zo spoedig mogelijk naar onze dagelijkse bezigheden terug te keren.

Die dag bleven we allemaal hangen en Mijnheer de Voorzitter was de eerste en enige die onmiddellijk de zaal verliet na

en onderscheidingen voor drie bekende figuren

de vergadering. We voelden aan dat U dat op zijn minst abnormaal zoudt vinden en besloten dan ook na de vergadering van januari de gewenste uitleg te verschaffen. Door zekere omstandigheden kon dit niet en hebben we dus moeten wachten tot vandaag.

x x x

Om te beginnen, Mijnheer de Voorzitter, zullen we vertellen wat na de vergadering van december gebeurde om dan te komen tot de zaak zelf.

Diegenen die na de vergadering van november op «komplotmakerij» betrappt werden, (en tussen haakjes ik was er toevallig niet bij), wilden zo spoedig mogelijk de oorzaken van

kwade vermoedens doen verdwijnen door U te zeggen waarover het ging. Er werd zo erg aangedrongen om dit ten spoedigste te doen dat ik begon te vermoeden dat er onder de leden enkelen waren die niet meer konden slapen !

Er moest dus iemand aangeduid worden als woordvoerder. Iemand stelde voor, de oudste te nemen. Niemand is nu eens gaarne de oudste.

Er werd dan beweerd dat ik de oudste was en, gewillig zoals altijd, heb ik zulks voor waarheid aanvaard. Zo kreeg ik opdracht om namend de verdachte samenzweerders, de nodige uitleg te verschaffen.

x x x

En nu ter zake :

Op 19 januari 1951 werd de Heer Kesteloot, toen nog Referendaris bij de Koophandelsrechtbank te Brugge, benoemd tot Voorzitter van de G.K.Z.

We moeten hier niet beklemtonen dat deze benoeming zeer gunstig werd onthaald door de leden van de Raad, het Kollege van Kommissarissen en het personeel van de Kas. De Heer Kesteloot was voor voor de meesten van ons geen onbekende. We waren overtuigd dat de Minister een zeer goede keus had gedaan.

In 1953 kregen we toch wat schrik. Hoewel de benoeming van onze Voorzitter, tot Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge ons allen ten zeerste verheugde, vreesden we dat deze benoeming aanleiding zou kunnen geven tot het nemen van ontslag als voorzitter van de G. K. Z. Het was dan ook met grote vreugde dat we vernamen dat deze benoeming geen beletsel zou zijn voor de verdere uitoefening van het ambt van Voorzitter der G. K. Z.

x x x

Het is nu 10 jaar, Mijnheer de Voorzitter, dat U deze taak waarneemt. U hebt gedurende al die jaren de belangen der kas behartigd en verdedigd op een manier die alle verwachtingen heeft overtroffen. We kunnen niet al het goede dat U hebt verwezenlijkt hier gaan opsommen maar we menen toch te mogen vermelden : uw daadwerkelijke medewerking aan het ontwerp tot wijziging van de Wet op de arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden, Uw bestendige zorg inzake vaststelling van het personeelskader, Uw goede raadgevingen, waarop steeds raad en personeel mochten rekenen bij de uitvoering van hun taak. En zeker niet het minst de manier, waarop U met een steeds vriendelijke doortastendheid en een uiterste zin voor rechtvaardigheid de vergaderingen hebt weten te leiden in een geest van gemoedelijke verstandhouding.

Om dit alles, Mijnheer de Voorzitter, willen wij U vandaag van harte onze dank uitdrukken. We waren van oordeel dat deze 10de verjaring niet ongemerkt mocht voorbijgaan, en hebben dan ook al komploterend besloten U een kleine herinnering aan te bieden, waarin we al onze dank willen leggen voor al het goede dat U voor de G. K. Z. hebt gedaan.

Mijnheer de Voorzitter, we vragen U dan ook zeer beleefd, deze kleine herinnering te willen aanvaarden als een blijk van onze grote waardering, waaraan we niets anders wensen toe te voegen : Moge U nog vele jaren onze vergaderingen leiden, tot welzijn van de G. K. Z.